

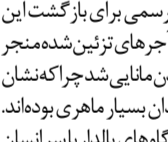
میراث فرهنگی

استرداد بقایای گنجه غارت شده به ایران

مجموعه‌ای از آجرهای تزئینی که قدمت آن به ۷۰۰ سال پیش از میلاد می‌رسد و از محوطه باستان‌شناسی در ایران به سرقت رفته بود به طور کامل به ایران بازگشت. به گزارش ایسنا به نقل از آرت نیوز پیپر، اخیراً دو آجر بزرگ از این مجموعه به ایران بازگردانده شده‌اند و پیش‌تر در سال ۱۳۹۹ هم ۴۹ آجر باستانی لعابدار به موزه ملی ایران تحویل مسترد شده بود. این ۵۱ آجر لعابدار کشف‌شده که اندازه اغلب آن‌ها تقریباً بیش از ۳۰ سانتی‌متر مربع است، دارای انواع مختلفی از نقوش شامل شیرها و گاوهای بالدار با سر انسان، چهره‌های اساطیری، پرندگان شکاری، گوزن‌ها و طرح‌های گلدار یا هندسی هستند که از قلاچی، یکی از مهم‌ترین محوطه‌های باستان‌شناسی در غرب ایران واقع در شمال شهر بوکان در نزدیکی مرز عراق، به سرقت رفته بودند. قلاچی پایتخت پادشاهی مانایان بود. در دهه ۱۹۷۰، کشاورزی از منطقه قلاچی که مشغول شخم زدن بود با این آجرهای تزئین‌شده برخورد کرد که احتمالاً متعلق به تالار ستون‌دار ارگ قلاچی است. این کشف منجر به حفاری‌های غیرقانونی بسیار مخرب شد و در برخی موارد از بولدوز استفاده شد. سرانجام در سال ۱۹۸۵ یک حفاری رسمی بجای آغاز شد اما به دلیل تشدید جنگ ایران و عراق به سرعت متوقف شد. برای مدت ۱۴ سال تا ۱۹۹۹ هم حفاری‌های غیرقانونی انجام می‌شد تا زمانی که یک حفاری رسمی دیگر کلید خورد اما محصول آن تنها کشف قطعات کوچکی از آجرهای شکسته بود. در سال ۱۹۹۱ یک فروشنده آثار باستانی ایرانی که در سوئیس زندگی می‌کرد با «جان کریس» مسئول بخش خاورمیانه موزه بریتانیا در آن زمان، برای فروش مجموعه‌ای از آجرهای باستانی قلاچی تماس گرفت. «کریس» به انباری در چپاسودر نزدیکی مرز ایتالیا سفر کرد و به فروشنده هشدار داد که ممکن است آجرها به طور غیرقانونی از ایران صادر شده باشند و توصیه کرد که باید آن‌ها را پس داد، اما این توصیه‌ها نادیده گرفته شد. آجرها در این انبار باقی ماندند اما در سال ۲۰۰۸ صاحبان انبارها پس از پرداخت نشدن صورت‌حساب انبار اقدام کردند. انبار برای توقیف محتوای مجسوز گرفت و با پیدا کردن آجرها مقام‌های سوئیس از موضوع باخبر شدند. «کریس» همراه با «جرمی اسکات» وکیل مستقر در لندن با موزه ملی تهران تماس گرفتند و نهایتاً تهران درخواست رسمی برای بازگشت این آثار را ارائه کرد. کشف این آجرهای تزئین‌شده منجر به تجدیدنظر در مورد تمدن مانایی شد چرا که نشان می‌دهد مردم آن هنرمندان بسیار ماهری بوده‌اند. طرح‌های آن‌ها همچون گاوهای بالدار با سر انسان نیز حاکی از تأثیر گرفتن فراوان از آشوری‌ها است. قرار است با بهبود شرایط کرونایی، نمایشگاهی از این آجرهای باستانی تزئینی ابتداءً موزه حقیقی بوکان و سپس در موزه ملی ایران برگزار شود.

هنرمند پیشکسوت صنایع دستی درگذشت

استاد غلام آق، هنرمند صاحب‌نام و پیشکسوت صنایع دستی در رشته زیورآلات ترکمن، در ۸۳ سالگی درگذشت. به گزارش مرکز روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی، پویا محمودیان، معاون صنایع دستی این وزارتخانه در پیامی درگذشت استاد غلام آق را تسلیت گفته و نوشته است: شادروان استاد غلام آق یکی از نام‌آوران عرصه هنر زیورآلات سنتی ترکمن بود، استادی که بسیاری از استادان کنونی افتخار شاگردی و پیروی از وی را داشتند. قطعاً فقدان چنین هنرمندی بی‌بدیلی ضایعه‌ای اسفناک برای جامعه صنایع دستی و هنرهای سنتی محسوب می‌شود. اینجانب این ضایعه بزرگ را به خانواده محترم آن شادروان و جمیع هنرمندان صنایع دستی و هنرهای سنتی تسلیت عرض کرده و برای روح آن هنرمند عزیز، از خداوند متعال آرامش و غفران الهی راسمئلت دارم.

هنگام تحصیل در رشته هنرهای نمایشی داشتند و حالا نگران این هستند که تصمیم توقف ثبت نام ورودی جدید برای رشته هنرهای نمایشی، آغازی برای حذف تحصیل در این رشته در تاریخ تئاتر کشور بویژه برای دخترها باشد. یکی از هنرمندانی که از حذف رشته از هنرستان سوره انتقاد داشته، علی‌اصغر دشتی - مدرس و کارگردان تئاتر - است که در یادداشتی در صفحه شخصی خود نوشته است: «حوزه هنری سال‌ها پیش گرایش بازیگری را به دلایلی واهی از دانشگاه سوره حذف کرد. سال‌های سال بچه‌های کارگردانی در دانشگاه با سختی نبود بازیگر مواجه بودند. زمان گذشت تا دانشگاه‌های دیگر رشته‌ای شدند و بازیگری - کارگردانی در هم ادغام و به یک رشته تبدیل شدند. مدتی دانشگاه سوره به همان روال قبل پیش رفت تا زمانی که گویا گفتند باید رشته بازیگری - کارگردانی داشته باشید. حوزه هنری هم چون نمی‌خواست بازیگری داشته باشد، زدن یکی چشم‌راهم کور کرد و کارگردانی را هم حذف کرد و الان چندین و چند ترم است که دانشگاه سوره ورودی کارگردانی ندارد. او که در یادداشت خود «هنرستانی بودن» را یک «زیست تحصیلی غریب» و «پر خوراک بودن از یک جور «ملیت» و «هویت» داشتن تعبیر کرده، نوشته است: من یک «هنرستانی» هستم و ضمن محکوم کردن این تصمیم غیر عقلانی (که البته امیدوار به تجدیدنظر در آن هستم) از همین جا اعلام می‌کنم به تمام دخترانی که به خاطر این تصمیم سبکسرنه‌شان و رویای رفتن به هنرستان نمایش را از دست می‌دهند - در همراهی با دیگر همکارانم - من نیز به شکل رایگان و در حد توان و تخصص‌ام تئاتر تدریس خواهم کرد. حال بعد از این واکنش‌ها و ابراز نگرانی‌ها باید دید از سوی مسئولان مربوط و نیز وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی که به هر حال برای ارتقا و تعالی هنرهای مختلف از جمله تئاتر و وظایفی بر عهده دارند، چه سرانجامی پیش‌بینی شده است.

انتقاد بوده و خیلی از هنرمندان این رشته بر لزوم تعریف واحدهای تخصصی این هنرها در دانشگاه تأکید داشتند. اما عجیب است که انگار برای رفع این دغدغه‌ها به جای اصلاح و بازتعریف آنچه موجود است، به حذف از پایه اقدام می‌شود. همین چند روز قبل بود که محسن هاشمی - هنرمند پیشکسوت تعزیه - به ایسنا گفته بود: بسیاری از اهالی فرهنگ و هنر از هنرهای سنتی و آیینی غافل شده‌اند به طوری که دانشجویان رشته تئاتر و موسیقی از تعزیه اطلاعات اندکی دارند و این بسیار ناراحت‌کننده است. او با انتقاد از حذف درس تعزیه در دانشگاه گفته بود در شرایطی که تعزیه از دروس دانشگاه حذف شده باید چه کنیم؟ باید این تظلم خواهی را به کجا ببریم؟ آیا از تعزیه غنی‌تر و فاخرتر در هنرهای نمایشی وجود دارد؟ نکته‌ای که هاشمی مطرح کرده در خصوص رشته‌های دیگر هنرهای نمایشی مثل نمایش‌های ایرانی نیز مطرح است. شهریور دو سال قبل بهمن نامور مطلق - مدیر و مسئول راهاندازی دانشگاه فرشیجان - از دایر شدن رشته هنرهای نمایشی سنتی در این دانشگاه خبر داده بود. این تصمیم در پی انتقادها از حذف تعدادی از واحدهای درسی مربوط به نمایش ایرانی در دانشگاه‌ها رخ داد، اما حال به دلیل کرونا یا مسائل دیگر، هنوز این اتفاق عملی نشده است. بنابراین از آنجا که چنین سابقه‌ای وجود دارد، بسیاری از هنرمندان، هنرجویان قدیمی و فعلی هنرستان سوره موقتی بودن حذف رشته هنرهای نمایشی را آن‌هم به دلیل بازیگری و افزایش کیفیت دروس، باور کردنی نمی‌دانند. بسیاری از فراغ‌التحصیلان، هنرخواهان و مدرسان این هنرستان اشاره دارند که این «خاله» برای دخترها بسته شده و مدعی هستند این اتفاق به خاطر تصمیم‌گیری کسانی است که نمی‌خواهند دخترها در رشته سینما و تئاتر تحصیل کنند چرا که گویا این حذف فقط برای دخترها انجام شده است. آن‌ها با انتشار عکس و فیلم از خاطرات خوشی یاد کردند که در این هنرستان

اتفاق «کوچه خوشبختی»، آغازی برای حذف نمایش از عرصه هنر کشور ارزیابی شد؛

زخمی بر تن نیمه‌جان تئاتر

و کارگردان تئاتر، دربارهای اظهارات حسینی نوشت: «دیگر گنج شده ایم، نمی‌دانیم باید با چه کسی حرف بزیم، نمی‌دانیم برای چه اعتراض می‌کنیم وقتی گوش شنیدن نیست، نمی‌دانیم سسکوت بهتر است یا حرف، امید یانا امیدی، اما می‌دانیم بدترین موجودی که در برابرش قرار می‌گیریم کسی است که فکر می‌کند صلاح‌تور ایش از تومی خواهد، تأکید می‌کنم بدترین! آمان از این دایه‌گان مهربان‌تر از مادر! وقتی پاسخ‌مسئول مربوطه را خواندم آن‌ترین را احساس کردم، بدترین - که با ایراد کلمات بی‌پیرایه سعی در خودی جلوه دادن می‌نمود و این دل‌سوزی منزه‌م کننده که صورت دیگر خشونت است - قلدرباش بگو باید؛ همین‌که هزار میان کابوس‌ها، خوابی دارم که گاهی می‌بینم اش‌خواب هنرستانی که در آن درس خواندم، خواب کار کردن، نقاشی، عکاسی، بوی داروی ظهور و داد و نوشت: «در خبرها آمده که هنرستان سوره ثبت‌نام دختران در رشته هنرهای نمایشی را ممنوع کرده! خب شما بهتر می‌دانید که مافقط یک هنرستان داریم آن‌هم مخصوص دختران. پس خبری از تبعیض جنسیتی نیست، خلاصه که ما طالبان نیستیم، ما هم مثل شما عاشق تئاتریم، هر روز صبح تا شب با همان دغدغه‌هایی سپری می‌شود که روز و شب شما. همین امسال ظرفیت رشته سینما و گرافیک در هنرستان کلی بیشتر شده، رشته برنامه‌سازی تلویزیونی هم به رشته‌های قبلی اضافه شده. این یعنی دختران هنرستان سوره با توان بیشتری کرده و مانع اجرایی شدن تصمیم حذف رشته نمایش از هنرستان سوره شوید.»

وجود دارد. خواهشمندیم ضربه محروم شدن از تحصیل در رشته اصیل نمایش را بر روح استعدادها آینده هنری وابسته به سازمان تبلیغات اسلامی است و تنها هنرستانی است که در ایران برای دختران رشته نمایش داشت. در پی اعلام این خبر برآستی جنجالی؛ واکنش‌های بسیاری مطرح شد و کارزاری در فضای مجازی در مخالفت با حذف رشته نمایش برای دختران شکل گرفت. در متنی که طراحان این کارزار خطاب به محمد مهدی دادمان، ریاست حوزه هنری منتشر کرده‌اند، آمده است: «این روزها که تن‌بی‌جان تئاتر با چنگ و دندان برخی اهالی به سختی ایستاده و هنوز دخترانی بودند که به امید ساختن دوباره تئاتر، پس از شرایط سخت نقشه می‌کشیدند تا تمام زخم‌های بدنه تئاتر را التیام بخشند، خبری تمام‌دانش‌آموزان سابق، فعلی و شاید آینده هنرستان سوره رادر بهت فروبرد؛ «حذف رشته نمایش از هنرستان سوره دختران».

موانع بسیاری بر سر راه دختران

تازگی در برای رشته نمایش و حذف آن از میان رشته‌های هنرستان دخترانه سوره رخ داده و واکنش نشان داد و در یک استوری اینستاگرامی درباره آن توضیح داد و نوشت: «در خبرها آمده که هنرستان سوره ثبت‌نام دختران در رشته هنرهای نمایشی را ممنوع کرده! خب شما بهتر می‌دانید که مافقط یک هنرستان داریم آن‌هم مخصوص دختران. پس خبری از تبعیض جنسیتی نیست، خلاصه که ما طالبان نیستیم، ما هم مثل شما عاشق تئاتریم، هر روز صبح تا شب با همان دغدغه‌هایی سپری می‌شود که روز و شب شما. همین امسال ظرفیت رشته سینما و گرافیک در هنرستان کلی بیشتر شده، رشته برنامه‌سازی تلویزیونی هم به رشته‌های قبلی اضافه شده. این یعنی دختران هنرستان سوره با توان بیشتری کرده و مانع اجرایی شدن تصمیم حذف رشته نمایش از هنرستان سوره شوید.»

حسام حسینی، مدیر کل ارتباطات و رسانه حوزه هنری با توجه به اتفاقی که به

این دل‌سوزی منزه‌م‌کننده، صورت دیگر خشونت است محمد مساوات، نماینده ناموس

حسام حسینی، مدیر کل ارتباطات و رسانه حوزه هنری با توجه به اتفاقی که به

برده نقره‌ای

«زنگ تفریح» در جشنواره «نوادا سیتی» آمریکا

کار کرد و هر سال در شهر یور ماه (سپتامبر) در شهر تاریخی نوادا سیتی (ایالت کالیفورنیا) در آمریکا برگزار می‌شود. این جشنواره آثار مستقل شاخص را از سراسر جهان به نمایش می‌گذارد و فیلمسازان مطرح جهانی، فعالان صنعت سینما، و بیش از سه هزار نفر علاقه‌مند و مخاطب را در دوره به این رویداد جذب می‌کند. جشنواره بین‌المللی نوادا سیتی (Nevada City Film Festival) به خاطر توجه ویژه به سینمای مستقل به «ساندنس» - سیاه معروف است و استعدادها، نوآثار خلاق و مترقی را کشف و به جامعه سینمایی معرفی می‌کند. «یواس‌ای تودی» این جشنواره را سومین جشنواره شاخص آمریکا در سال ۲۰۲۰ معرفی کرد. فیلم کوتاه «زنگ تفریح» با نام بین‌المللی «The Recess» به کارگردانی نوید نیکخواه آزاد، در سی و ششمین حضور جهانی، در بخش رقابتی آثار کوتاه داستانی این جشنواره بر خطا (آنلاین) به نمایش

فیلم کوتاه «زنگ تفریح»، به بخش مسابقه آثار کوتاه داستانی بیست و یکمین دوره جشنواره بین‌المللی «نوادا سیتی» در آمریکا راه یافت. به گزارش ایلنا، فیلم کوتاه «زنگ تفریح» به کارگردانی نوید نیکخواه آزاد، در سی و ششمین حضور جهانی، به بخش مسابقه آثار کوتاه داستانی بیست و یکمین دوره جشنواره بین‌المللی «نوادا سیتی» در آمریکا راه یافت. جشنواره بین‌المللی نوادا سیتی (Nevada City Film Festival) دیروز - جمعه پنجم شهریور - (۲۷ اوت) رسماً آغاز به کار کرد و فیلم کوتاه «زنگ تفریح» از ایران در بخش مسابقه آثار کوتاه این جشنواره برای جوایز اصلی در این بخش به رقابت پرداخت.

جشنواره فیلم نوادا سیتی (NCF) رویدادی بین‌المللی است که در سال ۱۳۸۰ (۲۰۰۱ میلادی) آغاز به

در می‌آید فیلم کوتاه «زنگ تفریح» به نوبیسندگی، تهیه‌کنندگی و کارگردانی نوید نیکخواه آزاد، برگرفته از ماجرای دختر آبی است و قصه یک دختر دبیرستانی باغی را روایت می‌کند که می‌خواهد در طول زنگ تفریح و با کمک سه دوست خود مخفیانه از مدرسه خارج شود و برای تماشای مسابقه فوتبال استقلال - العین در چارچوب مسابقات لیگ قهرمانان آسیا به ورزشگاه آزادی برود. از افتخارات «زنگ تفریح» می‌توان به کسب جایزه بهترین بازیگر (موزان کرد) از سی و سومین دوره جشنواره دانشجویی «Living Skies» در کانادا، بهترین فیلم کوتاه داستانی هجدهمین دوره جشنواره فیلم آسکفور دبترین فیلم داستانی از بیست و چهارمین دوره جشنواره فیلم «جانز هاپکینز» در آمریکا، بهترین درام کوتاه داستانی از بیست و دومین دوره جشنواره بین‌المللی «فروزن» سانفرانسیسکو و کسب جایزه برجسته (نوید نیکخواه آزاد) دوازدهمین دوره جشنواره ایندی فست در

در می‌آید فیلم کوتاه «زنگ تفریح» به نوبیسندگی، تهیه‌کنندگی و کارگردانی نوید نیکخواه آزاد، برگرفته از ماجرای دختر آبی است و قصه یک دختر دبیرستانی باغی را روایت می‌کند که می‌خواهد در طول زنگ تفریح و با کمک سه دوست خود مخفیانه از مدرسه خارج شود و برای تماشای مسابقه فوتبال استقلال - العین در چارچوب مسابقات لیگ قهرمانان آسیا به ورزشگاه آزادی برود. از افتخارات «زنگ تفریح» می‌توان به کسب جایزه بهترین بازیگر (موزان کرد) از سی و سومین دوره جشنواره دانشجویی «Living Skies» در کانادا، بهترین فیلم کوتاه داستانی هجدهمین دوره جشنواره فیلم آسکفور دبترین فیلم داستانی از بیست و چهارمین دوره جشنواره فیلم «جانز هاپکینز» در آمریکا، بهترین درام کوتاه داستانی از بیست و دومین دوره جشنواره بین‌المللی «فروزن» سانفرانسیسکو و کسب جایزه برجسته (نوید نیکخواه آزاد) دوازدهمین دوره جشنواره ایندی فست در

«اولین سنگ»، به آسیب‌های جنگ افغانستان می‌پردازد

چگونگی تبدیل شدن عشق و آرمانگرایی به بی‌عدالتی و تروریسم

این کتاب را تقدیم می‌کنم به شاه ولی و همه کسانی که زندگی‌شان را جنگی ربود که هرگز پایان نمی‌یابد. «اولین سنگ» داستانی هیجان‌انگیز است که همه دست‌اندرکاران جنگ از طالبان و نیروهای ناتو تا دولت ناکارآمد و فاسد و شبه‌نظامیان مزدوران را به تصویر می‌کشد. نویسنده سعی دارد تا خواننده را با خود و سربازان دانمارکی همراه سازد و به مخاطب نشان دهد که در طول جنگ چگونه آرمان‌گرایی، عشق و نودوستی تبدیل به انتقام‌جویی عدالتی و تروریسم می‌شود.

نخستین صفحه از کتاب اینگونه آغاز می‌شود: شاه ولی را نخستین بار در کمپ مجاهدین در دره ارغستان ملاقات کردم، سال ۱۹۸۸، زمانی که روس‌ها هنوز در افغانستان مستقر بودند. او توجه مرا جلب کرد چون ماهیچه‌های چهره کودکانه‌اش مدام منقبض می‌شد. این حالت را فقط در سالمندانی با کوله‌باری از تجربیات تلخ می‌توان یافت. مجاهدین می‌گفتند شاه ولی تک‌تیرانداز ورزیده‌ای است. ۱۲ ساله بود و تا آن زمان از انتقام‌جویی عدالتی و تروریسم می‌شود.

در برمی‌گیرد و داستان آسیب‌های جنگ را به تصویر کشیده است. آنچه پیش‌روی شما قرار می‌گیرد چنان‌ریشه در واقعیت امروز ما دارد که تا مدت‌ها خواننده را رها نمی‌کند. خواننده همراه جوخه‌های داوطلب از جوانان دانمارکی از پایگاه بیرون می‌آید و روستاها و شهرهای افغانستان را از هلمند تا حیاط خلوت افغانستان در کوئته پاکستان را با توصیفات دقیق، جزئی‌نگرانه و درخشان در می‌نوردد و واقعیت‌های نادیده و پشت پرده جنگ‌ها پیش رویش نمایان می‌شود.

تبدیل شدن عشق و آرمانگرایی به بی‌عدالتی و تروریسم است. به گزارش ایلنا، کتاب «اولین سنگ» اثر کارستن نینسن با ترجمه وفادیری ابیکاری توسط نشر هنوز در قالب دو جلد با قیمت ۱۵۰ هزار تومان روانه بازار شده است. رمانی عظیم و طولی که سر نوشت جنگ افغانستان را از دیدگاه انسان دوستانه کارستن نینسن که یک نویسنده، روزنامه‌نگار و تحلیل‌گر دانمارکی است به نمایش می‌گذارد. این کتاب تجربه ۳۰ ساله او را

تبدیل شدن عشق و آرمانگرایی به بی‌عدالتی و تروریسم است. به گزارش ایلنا، کتاب «اولین سنگ» اثر کارستن نینسن با ترجمه وفادیری ابیکاری توسط نشر هنوز در قالب دو جلد با قیمت ۱۵۰ هزار تومان روانه بازار شده است. رمانی عظیم و طولی که سر نوشت جنگ افغانستان را از دیدگاه انسان دوستانه کارستن نینسن که یک نویسنده، روزنامه‌نگار و تحلیل‌گر دانمارکی است به نمایش می‌گذارد. این کتاب تجربه ۳۰ ساله او را

کتاب دو جلدی «اولین سنگ» نمایشی از آسیب‌های جنگ افغانستان و چگونگی